

трупането на пари, на борбата за власт, на сляпото подчинение на религии и идеологии? И какво от това, че другите не те разбират, обиждат и ти отреждат задния си двор?

Какво става в наше време по западната половина на европейския континент? Пагат стени, рушат се държавни граници, уеднаквяват се законодателства и парични знаци. Създават се нормални условия големи групи от хора без разлика на пол, възраст и етнически произход да преминават от едно място на друго, от една държава в друга, за да търсят истинското си място за реализация в човешкото общество. А това не ни ли напомня за отколешния живот на нашите прадеди? Тогава накъде върви съвременната ни цивилизация и кой ни дава право да утвърждаваме един вид култура само затова, че самите ние принадлежим към нея и добре я разбираме, а да отричаме другата, защото ни е чужда, непонятна и принадлежи на етнос, който е в позицията на слабия, беззащитния, уязвимия в обществото?

Вслушвайки се в тази легенда, у читателя вероятно възникват множество въпроси: Защо ромското племе се е изплашило от орисването? Защо са се подиграли с Всемогъщия, като се скрили под моста, за да го изплашат? И още, и още...

Ромското племе не е приело орисването. А какво ли щеше да бъде, ако бяхме орисани да сме добри търговци или само добри земеделци? Народният разказвач внушава, че още в зората на нашето време ромското племе не е пожелало да се закрепости на едно място и да се занимава с отреденото му от Господ. Ето защо нашите предшественици предпочели да въстанат, да се опълчат срещу Всевишния чрез бягството си, макар да са осъзнавали другата обреченост. А това, че са се предрешили и са се скрили под моста, за да го уплашат, говори за детинската наивност на цяло едно племе, което не е могло да схване сериозността на поставения пред него проблем да бъде част от човешкото общество. Така още в изконното начало ромското племе не е пожелало да направи другия избор и вероятно в това се състои и досега неговата трагедия. В този отказ може би е и коренчето на неразбирането от страна на другите народи. Бягайки от Божията орисия, то сякаш е избягало от своя късмет, като си е навлякло и Божия гняв, та и до ден днешен ромите са черните овце сред човешкото стадо. Да, но и до ден днешен тези черни овце не ги е грижа за уж